

Nieuwsbrief nr. 12

1 mei 2010

Vooraf

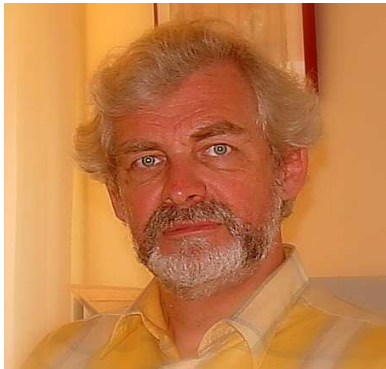
De inhoud van deze nieuwsbrief bestaat uit twee interviews, die ik met Martin Palte en Rob Comes heb gehad vanwege hun vertrek uit de ledenraad.

De ledenraad verliest hiermee niet alleen twee zeer gewaardeerde leden, maar ook hun jarenlange opgebouwde kennis over het park en de vereniging.

De ledenraad is dan ook verheugd, dat Martin en Rob bereid zijn om aan de ledenraad informatie te geven wanneer zij niet (precies) weet wat de voorgeschiedenis van een probleem, de motieven van een besluit zijn geweest.

Chong Koenders

Interview met Martin

Het was onduidelijk waar het interview zou plaatsvinden. Martin wilde wel naar de Egelshoek komen, maar wist niet of hij dat kon, omdat hij zijn heup had gebroken. Hoewel het herstel voorspoedig verloopt, weet hij niet of hij dan al in staat is om naar het huisje te komen. Op de dag van het interview belde Martin mij, of ik naar zijn huis in Amersfoort wilde komen. Hij had zijn heup iets teveel belast en dat speelde hem nu parten. Toen ik de routeplanner bekeek, deed ik een voor mij verrassende ontdekking. Martin woont in Kattenbroek. Dat

was toevallig. Een maand geleden ben ik daar vanuit een cursus rondgeleid en heb toen veel gehoord over de ontwikkelingsgedachten die aan deze vinewijk ten grondslag liggen. Het is een prachtige wijk met mooie woningen.

Toen ik aanbelde, deed Martin open en stond leunend op een elleboogkruk in de deuropening. Nadat de koffie is ingeschonken, zijn we in zijn werkkamer gaan zitten. Hij begint met iets over de woning te vertellen. Jo Crepain, de architect die dit blok ontworpen heeft, is pas later gevraagd omdat de oorspronkelijk geplande woningen van een andere architect onverkoopbaar bleken te zijn. Thea en hij hebben het huis gekocht, vanwege de ruimte en de aparte werkkamer. Ze wonen er zeer prettig.

1. Hoe zijn Thea en jij hier op het park terechtgekomen?

Martin en Thea woonden eind jaren 70 op een bovenhuis in Amsterdam-Oost. Het was een prettige straat om in te wonen. Maar ze misten wel een tuin. Al snel ontstond bij hen het idee om een tuin apart van het huis te hebben in combinatie met een buitenhuisje. Overal waar ze informeerden bleek dat er alleen iets te koop was op pachtgrond. Ze vonden dat geen goede zaak, omdat je dan alleen maar eigenaar was van een 'stapel planken'.

Het toeval wilde, dat een tante van hen een zomerhuisje had aan een laantje in Hollandsche Rading. Dat laantje kent bijna niemand, maar dat ligt aan de rechterkant van het eerste grasveld aan de Tolakkerweg. Er is klein bruggetje met wat verderop 4 zomerhuisjes. De tante tippte hen dat op het bungalowpark de Egelshoek huisjes met grond werden verkocht. In januari 1980 hebben wij nr.52 gekocht.

“Wij zijn er heengegaan. Deze pachters voelden zich onder druk gezet door de verkoopplannen van de heer van Schaik. Ze werden n.l. verplicht om de grond binnen 4

jaar te kopen. Deden ze dat niet, dan moesten ze de kavel ontruimen. Toen wij het kochten, hebben zij met tranen in hun ogen afscheid van hun geliefde stek genomen. Achteraf was dat allemaal niet nodig geweest. Spijtig voor hen, maar wij waren blij met hun besluit het aan ons te verkopen”

2. *Direct in de ledenraad, wanneer vicevoorzitter?*

Hoe Martin in de ledenraad terecht is gekomen, weet hij niet meer precies. Waarschijnlijk is hij door de heer van Schaik, toenmalige eigenaar, gevraagd. Op de eerste Algemene Ledenvergadering is hij in de ledenraad gekozen. Martin is in 1984 vicevoorzitter geworden. In juli 2004 heeft hij het voorzitterschap overgenomen van Leo Timmermans.

3. *Welke periodes waren moeilijk.*

“Echt moeilijke periodes zijn er niet geweest. Wel herinner ik me nog de gigantische bijeenkomsten in het Maartenshof bij Wil Kaak. De vergaderingen duurden vaak tot 01.00 uur ‘s nachts.. In de beginperiode was er veel wantrouwen van de leden tegenover de ledenraad, en vooral richting de eerste voorzitter van de vereniging, Frans van de Made. Dat heb ik altijd als zeer naar ervaren. Toen het aantal leden verminderde, konden we op het park vergaderen in de bistro, toen ‘t Haasje genaamd, en werd het rustiger.”

Daarnaast heeft Martin ook een paar vervelende situaties gekend. Dit waren conflictsituaties binnen de Ledenraad. Gelukkig is dat maar twee à drie keer voorgekomen.

4. *Waar kijk je met tevredenheid op terug.*

In de afgelopen dertig jaar zijn er veel verbeteringen op het park aangebracht. Ik kijk dan ook met tevredenheid terug naar de realisatie van de riolering, de waterleiding, van het speelterrein met het verkleinde, maar wel beter te gebruiken zwembadje, van de nieuwe lantaarns en de televisiekabel. Ook is er in 1987 een beleidsplan vastgesteld. Recentelijk is dat nog eens bevestigd in de visie op het park. Ook zijn er in de afgelopen jaren flink wat wijzigingen in het Huishoudelijk Reglement doorgevoerd.

“Het afgelopen jaar was het enorm druk. Gelukkig hadden zowel jij (lees Chong) als ik veel tijd. We konden ons dan ook intensief bezighouden met de problemen. Dit had niet naast een baan gekund. Ik kijk hier tevreden op terug. Het was voor mij geen verspilde tijd. De uitkomst heb ik natuurlijk anders gewenst, maar het resultaat is wel dat de VvE uit de problemen is gehouden. Ook hebben we als ledenraad kans gezien de verhouding met de leden goed te houden.”

Martin staat op om thee te zetten. Op mijn vraag of ik hem moest helpen, antwoordt hij dat dat niet nodig is. “Je leert je vanzelf aan te passen aan de beperkingen die je hebt gekregen. Je moet wel.”

5. *Wat zou je nu anders doen?*

Wanneer Martin terugkijkt, zijn er misschien wel zaken die anders hadden gekund. Maar hij kan niet zoveel met het Balkenende statement: ‘Met de kennis van nu .....

“Als bestuurder neem je beslissingen op basis van de dan aanwezige informatie. Terugkijken is prima, maar dat doet niets af aan de besluitvorming op dat moment. Ik denk niet dat ik de zaken anders zou aanpakken. Een ding dat tot vorig jaar niet van de grond is gekomen is het infokrantje. Er is wel geprobeerd een krantje te maken, maar vanwege te weinig artikeltjes zowel vanuit de ledenraad als vanuit de leden zelf is het er nooit van gekomen. Het laatste jaar was er wel veel te melden. Ik ben blij, dat de leden via een nieuwsbrief op de hoogte zijn gehouden.”

In de Algemene ledenvergadering merkte Martin wel eens, dat leden het verslag van de voorzitter te weinig uitgebreid vonden. Leden hadden het beeld dat zich in dat jaar veel had afgespeeld. Een verslag van 10 regels kwam niet overeen met die beleving. Zij vonden zo’n verslag te summier. Op zich geen verkeerde gedachte,

maar de leden vergaten, dat de onderwerpen, die er speelden, tot de dagelijkse gang van zaken behoorden. Deze werden zoals altijd door de administrateur afgehandeld. Bestuurlijke acties of standpunten van de ledenraad waren niet nodig. Er dan was er ook niet veel te melden.

6. Hoe was de samenwerking met de BV en de VvE?

Martin vindt, dat er altijd veel en goed contact is geweest tussen de VvE, de ledenraad in het bijzonder, en de BV. De belangen van de BV en de VvE liepen parallel en konden als één belang worden opgepakt. Toen Marco in de BV kwam, veranderde er niet zoveel. Wel werd het steeds meer duidelijk, dat de BV last had van de VvE. Het beleid werd steeds meer gericht op het bungalowpark als één geheel; het terrein was immers fysiek één, maar financieel daarentegen gesplitst in een VvE-terrein en een BV-terrein.

Voor de VvE betekende het dat de banken moeilijker een hypotheek verstrekten omdat de BV de meerderheid in de VvE bezat. De BV werd echter als eigenaar van het grootste gedeelte van het park beperkt in haar handelen, omdat zij niet vrij was in de besluitvorming voor het VvE-terrein. Er begon de laatste tijd een ruis tussen beide partijen te ontstaan. Het was dan ook logische stap dat er plannen ontstonden om de VvE om te vormen. Er is echter niet de kans geweest om het verder uit te werken. Martin heeft zich in dit verband zeer verdiept in de variant mandeligheid (eigen grond met VvE voor de algemene ruimten, zoals paden en speelveld). Daar zag hij wel wat in. "Gezien de ontwikkelingen denk ik niet, dat dit er ooit nog van komt."

Terugkijkend kan Martin wel stellen, dat de samenwerking met de BV, voor het overgrote deel voorbeeldig was en in een goede zakelijke verhouding is verlopen.

7. *Rob heeft de constructie op het park de egelshoek een tweekoppige monster genoemd. Hoe kijk jij daar tegen aan?*
 "Ik heb dat nooit zo beleefd. Ook niet toen de belangen niet geheel parallel liepen. De BV heeft ook voordeel aan de VvE gehad. Als je alleen al kijkt naar de waterleiding. Daar maakt de BV ook gebruik van. Harry v.Cuyk heeft als ledenraadslid zich hier volledig voor ingezet en dat heeft iedereen vele duizenden guldens bespaard. Ook

wordt Het ver(nieuw)bouwreglement van de VvE door de BV op E2 gebruikt."

De telefoon gaat. Het is geen getringel maar een ringtone, een stukje uit de notenkraker van Tsjaikovski. Omdat het antwoordapparaat aan staat, horen we dat een tante van hem een korte mededeling doet. Niet dringend en we gaan verder.

8. Welke vraag zit er niet bij die wel gesteld had mogen/moeten worden?

Martin denkt even na. Hij wil de nieuwe voorzitter graag een advies meegeven. Hij vindt dat hij als je 30 jaar in de ledenraad hebt gezeten, best betrokken bent geweest bij de VvE. Zijn kennis van het dagelijkse gebeuren op het park was echter beperkt. Dat had alles te maken met het feit, dat hij vele perioden hooguit maar één keer per maand een weekend op het park was. Hij wilde zich dan ontspannen en even weg zijn uit zijn drukke, werkzame bestaan en zich dan ook niet zo bezig houden met het park. Hierdoor is zijn netwerk niet zo groot. Zijn nieuwe baan zal hierin geen verandering brengen. Dit was voor hem een van de redenen om met de ledenraad te stoppen.

Zijn advies aan de toekomstige voorzitter luidt dan ook: betrokkenheid bij de VvE, goed op de hoogte zijn van de dagelijkse gang van zaken en van wat er op het park en binnen de VvE speelt.

Na twee uur neem ik afscheid en rijd weer terug naar de Egelshoek. Een afstand die ik ondanks de drukte op de snelweg binnen een half uur afleg.

Interview met Rob en Greet

De afspraak met Rob en Greet is op een zaterdagmiddag in April. Om 16.00 uur meld ik

mij bij hen thuis. Ik word hartelijk ontvangen. In een hoek van de kamer zitten Danny en Joyce, hun kleinkinderen, rustig naar de tv. te kijken. We gaan in de serre zitten. Het is prachtig weer. Het zonnetje schijnt en we kijken uit over het land van de boer van Vulpen. Nadat er een drankje is ingeschonken - voor mij een glaasje water; ik moet nog rijden - starten we het gesprek.

Ter voorbereiding heb ik Rob en Greet al een aantal vragen opgestuurd, die als leidraad voor het interview dienen. Rob merkt op, dat de vragen bij hem weer veel herinneringen hebbent losgemaakt. Zoals we van Rob gewend zijn, heeft hij zich goed voorbereid.

Omdat Greet nog wat bezig is met de kleinkinderen, begint Rob alvast iets over hen beiden te vertellen.

Greet is een slagersdochter en heeft van 1955 t/m 1970 bij haar ouders in de slagerij gewerkt. Zij was de eerste gediplomeerde vrouwelijke slager van Nederland. Kort na de geboorte van Marco is zij een eigen zaak voor delicatessen-vleeswaren en reformproducten begonnen. Ik ben na de basisopleiding elektrotechniek en instrumentmaker in 1960 op 18 jarige leeftijd gaan werken in een fotozaak annex instrumentmakerij. Daar repareerde ik kapotte fototoestellen, maar snel moest ik ook in de winkel staan. Binnen het bedrijf klom ik op tot area salesmanager. Door mijn praktijkervaring in een, door vier fusies, groter groeiende organisatie, kreeg ik de behoefte om mijn kennis op het gebied van personeel en organisatie te vergroten. In 1973 ben ik naast een nieuwe baan als medewerker op de afdeling personeelszaken van een grote onderneming naar de avond HBS gegaan en heb ik vervolgens de parttime opleiding Sociale Academie De Horst, studierichting, Personeelsbeleid en Organisatie ontwikkeling, gevolgd waar ik in 1980 ben afgestudeerd. Inmiddels is Greet klaar en komt erbij zitten.

1. Hoe zijn jullie hier op het park terechtgekomen?

Rob kende deze omgeving al vanaf zijn jeugd. In die tijd zat er geen vakantie in, maar ging hij met zijn ouders regelmatig in de schoolvakanties op de fiets naar de grote speeltuin de Rading aan de Nootweg, waar nu pannenkoekenhuis staat. Ze speelden daar, dronken een glaasje Ranja, een ijsje was te duur, en gingen dan weer terug naar Utrecht.

“Ik herinner me nog dat ik als klein kind bij de Berekuil heel erg moe was en bijna niet meer verder kon fietsen”.

Rob en Greet zijn in 1969 getrouwd. In februari 1972 werd Marco geboren. Ze woonden in een groot huis en wilden een groot gezin. Zij komen beiden ook uit grote gezinnen. Met dat huis kon dat ook. Omdat het huis geen tuin had, zijn ze een keer in Leersum op vakantie geweest.

“We konden zo uitproberen hoe een buitenverblijfje ons zou bevallen. Het was er primitief, geen keuken, we kookten op hout en voor water moest je naar de pomp buiten. We vonden het prachtig. We wilden iets dichterbij zoeken en toen herinnerde ik me Hollandsche Rading. We kwamen op De Egelshoek terecht. Het huren in de vakantie was best duur en van Schaik stelde voor om een huisje te kopen. Dat hebben we gedaan: nr 48. Het had veel achterstallig onderhoud en kostte fl.16.250.-“

2. Jullie hebben de bezittingen van de heer v.Schaik in 1983 gekocht/gepacht. Op de dag dat jullie de contracten zouden tekenen, ketste het bijna af. Kunnen jullie daar nog iets over vertellen.

Eind jaren zeventig had de familie van Schaik het plan opgevat om het terrein E1 te verkavelen en aan de recreanten te verkopen. Op E2 zouden dan 34 recreatiebungalows voor de verhuur en een beheerderswoning worden gebouwd. De transportweg zou dan de toegangsweg worden voor E2. Er zou een slagboom komen aan het begin van het terrein E2 (bij nr.24). Deze plannen heeft Van Schaik maar gedeeltelijk uitgevoerd. In 1982 heeft hij een makelaar de opdracht gegeven om een koper te zoeken voor 33 onverkochte kavels op E1 en voor het terrein E2 met 17 nieuwe bungalows.

De telefoon gaat. Een potentiële koper voor een bungalow staat onverwachts op de stoep. Er was afgesproken, dat er telefonisch een afspraak gemaakt zou worden. Maar hij was zomaar langsgelopen. Greet is de sleutel gaan brengen, een klant wimpel je zeker in deze tijd niet af, ook al ben je in gesprek en is er geen afspraak gemaakt. Rob en ik wachten even tot Greet weer terug is.

Greet zocht na een spannende ziekteperiode van twee jaar en de daaruit voortvloeiende gedwongen sluiting van haar winkel als afleiding

een zinvolle bezigheid. Greet besprak met van Schaik of zij de niet verkochte onderdelen van het park als pachter zou kunnen exploiteren. Van Schaik zag ander mogelijkheden en kort daarna zaten zij samen met van Schaik bij de Rabobank over financiering en een geleidelijke koop / verkoop i.p.v. pachten te praten. Begin augustus 1983 zaten wij met de heer en mevrouw Van Schaik bij de notaris in Utrecht om de koopakte voor de aankoop van de privéwoning, de transportweg, terrein E2 en het weiland achter het park te tekenen. Pas bij de notaris hoorde mevr. van Schaik dat ook zij moest tekenen voor de verkoop van de privéwoning, anders zou deze niet verkocht kunnen worden. Zij wilde het huis niet verkopen - dit klonk haar als muziek in de oren - en weigerde haar handtekening te zetten. Dat gaf veel gekibbel tussen de beide echtelieden. Wij werden onder druk gezet om de woning uit de transportakte te schrappen. Dat wilden wij niet. Na een pauze, waarin wij buiten zijn gaan wandelen, hebben de heer en mevrouw van Schaik het meningsverschil bijgelegd en kon de koopakte aan het begin van de avond toch nog getekend worden.

3. *Rob: eerst in de fotografie, daarna in het personeelswerk en daarna gecombineerd dir. BV. en administrateur. Greet: eerst in de slagerij, daarna receptiewerk en bistro.*

Welke zouden jullie graag over willen doen.

Rob geeft aan dat de opzet was dat Greet het park zou runnen en ik mijn werk als personeelsmanager zou voortzetten. Hij had een mooie baan bij een groot bedrijf. Daar lag zijn interesse. Door problemen met de toenmalige beheerders is hij Greet gaan helpen en heeft hij zijn baan opgezegd.

“Ik gaf hiermee een afwisselende baan op waarin ik van vestiging naar vestiging reisde.. Overal waar ik kwam, werd er direct door een secretaresse een kopje koffie gebracht. Hier was dat anders. Als ik naar de koffie vroeg ... “. Greet vult direct aan: “Mankeert er wat aan je handjes, ik ben je secretaresse niet!”

Rob zou het niet overdoen. “Het slokt je leven totaal op. Als je je taak serieus neemt, en dat doe ik, ben je 24 uur bezig om mensen te helpen en heb je weinig privé. Nu ik er mee stop, heb ik tijd voor mijn elektrotechniek en wil in combinatie met mechanica creatief

bezig zijn. Samen met Danny ben ik al op dit terrein aan het knutselen.” Trots laten ze zien wat Danny gemaakt heeft.

Greet daarentegen zou het zo weer doen, maar dan wel in een bedrijf waar niet zo'n gecompliceerde structuur als op de Egelshoek is, dus zonder een VvE. Ze is geen type om stil te zitten. Ze hoopt dan ook dat er een huurder voor de bistro gevonden wordt. Misschien kan zij als oproepkracht daar nog actief zijn.

4. *Rob, je hebt de constructie op het park de egelshoek een tweekoppig monster genoemd. Wil jij dat nog eens uitleggen wat je daarmee bedoelde.*

Het is zeer ongebruikelijk dat een recreatieterrein gesplitst is in twee afzonderlijke eigendommen. In een normale splitsing van een terrein blijft het terrein één geheel. Een splitsingsakte bepaalt dan welke verantwoordelijkheden elke eigenaar over en weer heeft.

In onze situatie is dat anders. Het VvE terrein is een apart terrein, los van de rest van het park.

Zowel de VvE als ook de BV hebben alle vrijheid om voor hun eigen terrein (de VvE op E1 en de BV op het voorterrein, op E2 en op het weiland) zonder toestemming of medewerking van de ander een geheel eigen beleid te voeren en nieuwe ideeën in praktijk te

brengen, als het maar past in het bestemmingsplan.

Het voeren van eigen beleid is voor beide partijen een onzekere factor. Er is maar één onderwerp waar beide eigenaren rekening moeten houden: het recht van overpad.

Het bestuur, de organisatie en de instandhouding van het park als geheel, is daardoor geheel afhankelijk van de wederzijdse bereidheid tot samenwerking van beide eigenaren.

Deze constructie is nooit de bedoeling geweest, maar is zo ontstaan door de veranderde plannen in 1982.

Dankzij de jarenlange wederzijdse bereidheid

van beide eigenaren, de VvE en de BV om één gemeenschappelijk beleid te voeren dat voor het hele terrein van toepassing is, is het gelukt om het park in de afgelopen dertig jaar voor recreanten in hoge mate aantrekkelijk te houden.

Het zou dan ook voor allen beter zijn geweest als het park als geheel onder verantwoordelijkheid van een eigenaar was gebracht: dat kan zijn of één VvE of één private onderneming.

5. Hoe hebben jullie het jaar 2009 ervaren?

Voor Rob en Greet was het jaar 2009 na de ziekte van Greet in 1980 één van de meest negatieve en emotionele ervaring in hun beider leven. Het feit dat de onderneming geheel onverwachts in zwaar weer terecht kwam gaat vanzelfsprekend niet in je koude kleren zitten. Het werd echter versterkt door roddels, kwaadsprekerij en beoordelingen gebaseerd op onjuiste informatie. Dat heeft bij hen diepe littekens nagelaten. Gelukkig waren er heel veel positieve, lieve en ondersteunende reacties, die hun enorm gesteund hebben.

“Wij zijn trots dat wij onze belofte aan de recreanten hebben kunnen waarmaken om samen met de VvE de unieke en positieve kenmerken van Bungalowpark De Egelshoek in de afgelopen 27 jaar te beschermen en in stand te houden!”

Het is inmiddels half zeven. Ondanks dat niet alle vragen aan bod zijn gekomen is het de hoogste tijd om te stoppen. Het was een gezellig en openhartig gesprek. Ik kijk nog even naar buiten en zie op het land

van de boer een poes die op jacht is naar een veldmuisje. Ik neem afscheid en wandel de avondzon in.

Beste Rob en Martin,

Het zal niemand verbazen als ik zeg dat ik het bijzonder jammer vind dat jullie, na vanaf de oprichting bij het bestuur betrokken te zijn geweest, afscheid nemen als resp. administrateur en voorzitter van onze vereniging van eigenaren. Ik ben, zoals praktisch iedereen nog wel weet, vele jaren voorzitter geweest van deze club en ik kan niet anders zeggen dan dat de samenwerking met jullie in de ledenraad altijd zeer prettig is geweest, waarbij ik altijd veel steun en medewerking van jullie mocht ontvangen en van jullie praktische en vakkundige kennis heb kunnen profiteren, alles ten voordele van onze vereniging.

Ik moet zeggen dat ik nu bijzonder blij ben dat ik enige jaren geleden ben afgetreden als voorzitter. Immers, de moeilijkheden waarmee de ledenraad de afgelopen tijd geconfronteerd is geweest, waren niet voor de poes. Ik heb de indruk dat jullie deze problemen op voortreffelijke wijze hebben weten op te lossen.

Afscheid van de ledenraad is, denk ik, geen afscheid van de Egelshoek en ik hoop dan ook dat ik jullie de

komende jaren nog vele malen zal mogen ontmoeten op ons zo heerlijke park.

Mede namens mijn wederhelft wens ik jullie, alsmede jullie geliefden, nog vele jaren in goede gezondheid met vele mooie zomers op ons BUNGALOWPARK DE EGELSHOEK.

Leo Timmermans.

Reacties

Als u wilt reageren, kan dat:

Ledenraad vd.VvE de Egelshoek 1
p/a C.A.A.Koenders, Wolbrantskerkweg 74G,
1069 DA Amsterdam

of via de email: vve.egelshoek@hetnet.nl